

En vindskammare

Hur mycket av den sol som lyser världen,
kan stundom stråla på en enda punkt,
när morgonskimret i vårt liv är ungt
och intet åskmoln än förmörkat fjärden!

Vad vill du mer? Ett vindsrum där mot söder,
en björk, en rosenhäck, ett smultronland,
*en buktig flod, en fors, en bro, en strand
och kyrkans torn mot morgonskyn som glöder.*

Där inne solsken med en doft från hæggen,
min faders skrivbord med sin nötta kant,
världskartan bredvid hyllans foliant,
Sten Stures och hans makas bild på väggen.

Här satt den glade gossen vid sin läxa,
här satt studenten i Homér försänkt.
Här har han livets första tankar tänkt
och sett sin första ungdomsflamma växa.

Hur ordnat allt, när han kom från terminen
till modersfamn på femtimila färd,
hur omsorgsfullt beredd hans huvudgård,
hur dammfri hyllan och hur vit gardinen!

I fjärran såg han då sitt fönster glimma,
i fjärran ser han barndomshemmet än;
i tårars glans som en begråten vän
stå solbelyst i årens aftondimma.

Zacharias Topelius
Ljung (1889)